

סבכון כוחות פוליטיים

~~1. "Gesetz des 19. Februar 1933~~

ת-32-32 (5) מילון כבאות

ואולי, ייל בהקומות. ביאור סבורה ה'ן ויבורו'א שס'ל דנשימים חייבות בכל גע' זדרבן, דתגונ' יש' להשתקן בכל מצות זדרבן-שלעדת הרומב'ם והה'ג' חן מה'ית מקודא דלא טסוד (וע' ברומב'ם בט' המזוגת שרש' א' וברומב'ם כט' מגנול'א טט') אם כל מצוח דרכנן היא חכליתת בגזירה של תורה וכשציו' האכרים להדריליך נר חאנכיה ע' "ה'לא טפור" הוא המצוועה בהדרילקה גופא או לדילטמא דאייב' מצוח' בעצם וחדרילקה ריך שמחוויב להדריל מפונ שיעיז' הו' שומע' לדבורי הכרמים שציו' להדריליך ושייקר המצוועה היא שמיעה לדבורי חכמי'. גאנט' בחרילוי (גאנט) ובחותס' טט'.

ובס' מדרות לחקר הילכה מודה י' אוט. י"ג ביאר בו פלונמה הכה"ז
הרבמ"ס אם יש להשוו את שבע מצות זריבור בז' תר"א המזנות דאמ' כל
מצואה ורוכנן הוא תכליות שוב שפיד ריש לחשבם במספר תר"א אבל אם
יעירק המזונה היא מה ששושטן לרובי חכמים. מכין שאנו מונך את הלאו ולא
תוטס' במספר הלאוין שוב אי אפשר לחשב את המזונות ביחסו שקיומן אינו
אללא משותם אמצעי שלא יעבור על הלאו דלא טورو. ועי' בס' דרך הקורש ח'ג^א
מש"ג בז'.

וכזה מכבר האריך בקבוקן הערוות בס"י ח' אות ט"ז דבאיוסורי דרבנן אין המשעה מצד עצמה אסורה אלא שמצויה לשימוש לדבירי חכמים ושות כשלעצמה בשוגג ואין כתתו לעבור על ר' ר' לא עשה אישור כלל. ועי' בנתיקות בתרים בס"י רל"ץ ובverb אוידס בשוגג אין צריך כפירה כלל.
ואולי בונה והוא דפליגי הנך רכזותא אם נשים חביבות במ"ע דרבנן שהזומן ג"ד אמר מצאות דרבנן תכליתו הן שם ע"י חילא חסרה עיקר המצויה היא בעצם הספירה ושוב הוי זמ"ג ונשים פטורות אבל אם א"י מצאה בעצם הספירה רק שחביב לפסוד מושן שע"ז הוא שומע לד"ח ויעיר המצווה היא ארוחה החיזון לד"ח שופ אויל' הויל' מ"ע שאין זומן ג"ד זויר אווחה המצווה דעתו לזרע נהגתו בכל עת ובכל שעון והסתפלית בעצמה איה אלא אמצעי כדי להגיע לארכחה המצויות והי' פטח עד ממציאות שנונגת בכל מין. (ויהו)
כמו כיבור אב שאם האב מצאה לבנו להביא לו גנולות בכל כווק דחכני לנאמנה דאו היה יכול מ"ע שהזומן ג" — בירור דז"א — דעתיך הפטירה היא העיטה לארכון וללא עצם הבאת הגנולות) וממציאות לעזית לאב נהגתו בכל זמן.

ולפיז' אולי יש לדוחק בסבירותה הרובג'ן דזהו דעתם חיבתו בכתה'ג גרא אשומת רתוי מרוכנן כזה'ג ובמ"ע דרבנן שהומ'ג' נשים חיבות משומש דילון עייר מוצאה ורבנן בכל מקום היא לשומו לדברי האחים ודרכו זה נהוג בכל מקום שוב הויל מ"ע שאין הומ'ג. אולם לענ"ד נראת ברור לא"א לומר כן בדעת הרובג'ן משום כוונתו לאן דזוקא למצאות ספה'ג' וכונחו לכל איסורי רבנן דלידידי' כלחו חשיבי כמ"ע שאין הומ'ג' שוב חמויה על שהוכרי ספה'ג' ולא בגאנ' רבשיטומן איסורי רבנן. ומשום לענ"ד הרובג'ן במ"ע דמה'ג אמר'י.

~~100% 6.0% 6.0% 6.0%~~

CHARGE CHARGED AND INVOICED EACH

בב "מצוח עשה לטפור שבע שבות חטיפות מים חבאת העומר שנאמר וספרהם. לבם מהירות השבת שבע שבות. ומצוח למןות חיטאים עם השבעות שנאמר תסבורי חמשים ים. ומתחילה הוועטן לפיך. מונה בלילה מליל ששה עשר בנין: **כג** שכח ולא מנה בלילה. סמונה ביום ואין מונין אלא טעטדר. ואט מנה מיושב יצא: **כד** מצוח זו על כל איש טישראל ובכל מקום ובכל זמן. ונשים ועבדים פטורין ממנה:

www.Quesarion.com

לענין מהנה. מואת דמלת מבה נקזון גרם
ומכ"ז וגטיו ועבורי

© 2010 Cengage Learning

ובמצות עשה שאין הומן גרמא שיר טובא, מורה
וכבוד ביכורים חלה כייטוי הדם בראשית הגן מתנות ספרית
העומר פריקה טעינה פדיאן פטר חמור ורזוב והמצאות כן. אלא
לא לפרש בא ולמנות את כולם, שאליו בא לפרט זה
לייה (למייר) (למייניגן) אללו (הן) מצאות עשה וכו', מדקוני
אייזהי שמע מינה כגון קתני. וכן בירושלמי ברישא וסיפא. ויש
מי שטענה בותה, ולבד בתบทוי.

200/N.O.D. 116-201, 1st, 1st

כימן שפדר

רשות יום ה' תשא תרכז' לפק' :

אשר טוקטס לו נרכני גרכין' במאס ספ'ילט קשטל
ברא מנות סלון פוש גרכין', ווועגן פלאי.

וְהַמִּלְבָּד כְּכִילָא לֹא נִלְמַדְיָן לְשׁוֹמֵר לְגַע תְּלַמֶּחֶת מִלְגָא
זִים מִלְמָד טַלְמוֹד שְׁמַךְ בָּנָן טָהָרָה שְׁקִירָה כְּפֻמְלָה גַּם
בְּגַע בְּגַע

מלות בטכנית כביס חייבות פאה מלה מלו. נס נס נס
כיניהם מלויות כתוב במחטן וחייבותו. כו' סדין שומל
ונרנברג, וכן נוטרנער פרקען צוונין יוס קווינ גולדמן.

כיוון לכך מולם בפיזס מוכן נקס טריניטט. אך גדרת
הטומסוקס קולינה וטפליס פסכל ביזט. הסן היליאס
גולס. אך רמנג'יס פסק נקלם ביזט כהר והו' ג'ין
טפליס. אך צוואל קקוז פלקת תלס מטולץ. נקס
פמוריום מסטיל הקומול ומפלנס קמטס על לין נקס:

1717 קלופטן סמ' אברהם.

ובענין ספירת העומר اي הוי מצוות. עשה שהחומר נרמא
ובענין חנספת שבת اي הוי מצוות שהחומר נרמא

הרבנן בחדישיו על קידושין ל"ד, ב' חישב מצות ספירת העומר כמצוות עשה שלא החומר גרם, והגאון בעל אבני מוד בא"ח שפ"ד נתקשה מאד לבאר דבריו, יעו"ש. ולענ"ד הוא פשוט, שמצוות שהומר גרם היא מצוה שיש לה זמן קבוע, הזמן הוא המוגרת של המצווה, כמו מצחה, לולב וטוכה וכו', משא"כ בספירת העומר, שהזמן הוא עצמו של המצויה, הוא מחויב למנת אותו הימים שבין פסח לשבעות, ולא שיר לומר על זה מצוה שהומר גרם. ודור"ק כי עמוק בוא. והרבה יש לי להאריך בזאת.

עיפוי ניל שמי שספר יותר ממ"ט ימים אינו עובר על בל תוסיפ, שמצוות ספירת העומר אינה מזוהה למנות ימים סתם, אלא למנות את הימים שבין פסח לשבעות, ולא"כ אם מגה אחד שבועות לא עשה מצווה כלל ולא שייך על זה בל תוסיפ.

Digitized by srujanika@gmail.com

איך באה נסחאות מודפסות, אוניברסיטאות

סימן ה

מ"ש כתיל למשה על נרנגן גמלוטו לדורין דף ל' ש' שמתבב ספירת החומר דין מ"ע מלון פ"ג. יפה ממש. וכנות טיק בס ט"ס ומיש כס מקודס נגי מ"ע האריג פ"ק. ונורא עלי טלית נחוג כס מומ"ש. וכן ר' ר' ממנת טליות. ונעם ט' וכח ט' ע. וכגדלים מתבב טבול ר' י"ט ספירת החומר. וועל טרייל כלהו בפ"ג. וכן ר' י"ט כבל טבנלה. וס"ט קאלטס היינאות בקרבתו. וכמלחיטס מנטה ותבב טבול ר' יט טפילה. בטמור וצדיקין כן. יוזען לזכירות ט"ס נז. טה מני. ולח' בלחטו כתמי' בדורין דף ל' ד' ו' טבנלה וטבנלה מני'. ובבקנן מוקמו ס"ג מלכנת בוס נזומו טלית הילך ביזק. מ"מ עירקל דין חזק סקליבת קרבעות יטנס נס ננטיס. ננד מקרבעות לר'יאס וכדום דרכו פ"ג וגיטיס פטווות. ושם לטהlein גוריי קרבעות ליבור בלהה מיזים ניסים וול"מ. וכזום טליתו